

Mõtteid pandeemiast ja haridusest

HEIKI HALJASORG, Eesti Kirikute Nõukogu hariduse projektijuht ja Tallinna Toomkooli õppealajuhataja

Viimasel ajal ei ole olnud ajalehtedes mitte just väga lootusandavad pealkirjad: "Kui viiruse levik ei peatu, siis jääb Eesti kogu suveks lukku" ja "Tasub tõsiselt kaaluda, kas järgmisel sügisel võiks korrata kogu õppeaastat". Kas ristiinimene peab olema sama pessimistlik või on meil lootust?

Eesti statistika nakatamise kohta Euroopa kontekstis teeb tõesti murelikuks. Aga mida me peame siis tegema? Eks ikka seda, mida ristinimesed on alati teinud. Palvetanud ja kasutanud Jumalast kingitud mõistust.

Kooliharidusest

Tuleb teateid, et paljudele lastele ei sobi distantsõppe ning haridustee jääb lünklikuks. Aga see oli ka varem nii, et kõik õppeviisid ei sobi kõigile lastele ühtemoodi. Ja alati saab distantsõpet ka parandada. Vana nali räägib, et kas kodused ülesanded valmistavad sulle, õpilane, raskusi. Ja õpilase vastus oli, et mulle kodused ülesanded raskusi ei valmista, aga isale küll. Distantsõppe kõige raskem pool on see, et kui vanemad tulevad koju ning peavad hakkama lastega õppima ja ka uut osa õppima. Minu soovitus on selge, et zoomitunde või mõnes muus e-keskkonnas tuleb teha ning zoomitundides tuleb uus õppematerjal ära õppida ning õpetaja peab veenduma, et iga õpilane, kes tunnis osales, sellest ka midagi omandas. Kõik zoomitunnid ei pea olema 40-minutilised, vaid ainult kõige raskemates õppeainetes (matemaatika, füüsika, keemia) ning seal see kindlasti õigustab ennast.

Pühapäevakoolist

Piirangud kirikuelule mõjutavad ka pühapäevakoolitööd. Minu tütrele toimuvad pühapäevakoolitunnid zoomis ja poeg peab pühapäevakooli uut õppematerjali õppima koos lapsevanemaga ehk antud näites minuga koos. See on ühest küljest väljakutse, aga ka võimalus lapsevanemale. Kui ma käisin oma lastega õues jalutamas, siis tegime nagu Vanas-Kreekas peripateetikute ajal ehk siis mina küsisin ning minu tütar ja poeg vastasid. Küsisin seitsme sakramendi, kümne käsu ning suurima käsu kohta ning kuulasin nende vastuseid. Pärast tegin veel neile katekismuse kohta kahoodimängu, millele nad said mobiiliga vastata. See oli väga õpetlik. Ma ka ise mõtlesin ristiusu sügavate saladuste üle uuesti ja sügavamalt. Mitte lapsed ei õppinud ainult, vaid ma ise ka. Põhiseaduse §37 ütleb, et lapsevanematel on määrav roll lapse hariduse valikul. Peame lapsevanematena võtma suurema vastutuse ka oma laste kristliku kasvatamise eest.

Paastuajal püüame ennast parandada

Üks pühak on öelnud: "*Võtad vastu sakramente, palvetad, oled kõlbliselt puhas... ja ei õpi... Ära ütle, et oled hea, oled lihtsalt heasüdamlik.*" Õppimist ja palvetamist on mõlemat vaja. Kui üks on puudu, siis on ikkagi midagi puudu. Praegune paastuaeg on järelemõtlemise aeg,

et mida oma elus muuta ja parandada. Vana kiriku tarkus on, et vaata üle oma riidekapp ja vaata, kas seal on kõik korras. Ja kui seal on korralagedus, siis on suur korratus võib-olla ka meie hinges. Asjad tuleb korda teha nii materiaalses kui ka vaimses elus.

Ilmunud algselt Eesti Kirikus, 14.04.2021